

пѣние при Оскаръ Ное, училъ сжъ германистика, история и музикална наука въ Берлинъ и Лайпцигъ, професоръ въ Хайделбергъ и Жале по музикална наука, отъ 1925—директоръ на държавната Академия

Хансъ Йоахимъ Мозеръ

за църковна и училищна музика, сжъвременно професоръ въ университета въ Берлинъ. Отъ многото негови трудове, най-важни сж: „История на нѣмската музика“ (1920—22), „Евангелската църковна музика“ (1926), „Мажорътъ като расовъ проблемъ“, „Къмъ ритмиката на старонѣмскитѣ народни пѣсни“, „Хармоничнитѣ функции въ тонална каденция“, „Релативна характеристика на тоналността“. Трудове въ областта на гласовата техника: „Техника на нѣмското пѣвческо изкуство“, „Свойство на обертоновете“ и др.

Мойзесъ, Александъръ — Moyses, Alexander — словенски компонистъ, род. 1906 въ Клацоре, училъ въ Пражката консерватория (като ученикъ на Р. Каренъ, От. Шинъ и В. Новакъ), сега е професоръ въ музикалната академия въ Братислава. Писалъ: симфонии, редица композиции за пиано, хорове, симфонична джазова увертюра „Vest-pocket“,

сюита за цигулка и пиано, симфония-кантата на „Демонтажъ“ отъ И. Роба Поничанъ — за соло, хоръ и оркестръ.

Мойзесъ, Микулашъ — Moyses, Mikulaš — словенски компонистъ, баща на горния, род. 1872 въ Велика Слатина, училъ въ Музикалната академия въ Буда-Пеща, дето е билъ професоръ, писалъ: много хорове, скерцо за оркестръ, два струнни квартета, църковни и свѣтски композиции за пиано и органъ — мелодрами, пѣсни и др.

Мойзисовичъ, Родерихъ — Mojsisovics, Roderig — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 10 май 1877 въ Грацъ, училъ въ Кьолнската консерватория при Вюлнеръ и Клаувель, после при Туйле въ Мюнхенската академия, диригентъ на Мжжкото пѣвческо дружество въ Бърно, следъ две години се връща въ родния си градъ, а отъ 1908 поема директорството на Музикалното училище въ Петау (Щайермаркъ). Творби: 2 симфонии, една симфоническа поема „Мистиченъ хоръ“ изъ Фаустъ — за соли, двоенъ хоръ, оркестръ и органъ; една серенада за струненъ оркестръ, една концертна сцена съ оркестръ, органи и клавири нѣща, пѣсни, и писалъ: оперни англизи, единъ трудъ за Регеръ, и множество статии.

Мокеро, Домъ Андре — Mosquereau, Dom André — Бенедиктински монахъ (игуменъ), род. 6 юни 1849 въ Тесуалъ, отначало челистъ, участвувалъ въ камернитѣ изпълнения на Данкла, следъ влизането си (1875) въ Бенедиктинския орденъ, се отдава на изучаване григорианското пѣне при Домъ Потьеръ въ Солезмъ; 1889 започва своето голѣмо дѣло „Музикална палеография“ (гл.т.) и продължава дѣлото на Бенедиктинцитѣ — свои предходници по изучаването на старитѣ църковни пѣснопѣния и възстановяването имъ въ тѣхния първиченъ видъ. Помѣстенитъ въ „Музикална палеография“, както и излѣзлитѣ отдѣлно трудове на М. — изследвания на Григорианскитѣ напѣви — сж много цененъ приносъ къмъ изучаването ритмиката на тѣзи напѣви. Най-важни отъ тѣхъ сж: „Григорианска ритмика“ (1908),